

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 217/2022
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиља АА из ..., ББ из ..., Република ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Верица Манић адвокат из ..., против тужених Стамбена задруга Ниш из Ниша и „Грађевинар“ АД Ниш у стечају, чији је пуномоћник Александар Јовановић адвокат из ..., ради утврђења права својине, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног апелационог суда у Београду и Привредног суда у Нишу, у седници већа одржаној дана 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Нишу.

Образложење

Привредни суд у Нишу дописом од 11.04.2022. године доставио је Врховном касационом суду решење Пж 7075/21 од 29.12.2021. године ради решавања сукоба стварне надлежности између Привредног апелационог суда и Привредног суда у Нишу, указујући да је наведеним решењем Привредни апелациони суд по други пут укинуо пресуду Привредног суда у Нишу и предмет вратио на поновно одлучивање, на шта, сходно члану 387. ЗПП није имао право.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2 Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Нишу.

Пресудом Привредног суда у Нишу П 339/18 од 17.01.2019. године одбијен је тужбени захтев тужиље АА којим је тражила утврђење права својине по основу одржаја на пословном простору – локалу нето пројектоване површине 22,50 м², у приземном делу стамбенопословне зграде П+4 на ... у згради број ... постојеће на сада к.п. бр. ... КО Ниш – ... (број новог премера) у Нишу, у ... улици број ... (раније зграда кућни број .... у ул. ... у Нишу – ...), те је обавезана тужиља да друготуженом накнади трошкове поступка у износу од 12.750,00 динара.

Решењем Привредног апелационог суда у Нишу Пж 1686/19 од 20.02.2020. године укинута је пресуда Привредног суда у Нишу П 539/18 од 17.01.2019. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном оступку, након што је на рочишту одржаном дана 18.03.2021. године, дозвољено преиначење тужбе јер су на страни тужиље АА приступиле нове тужиље ББ и ВВ и постављен нови тужбени захтев, пресудом Привредног суда у Нишу П 131/2020 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље АА и утврђено према туженима да је иста по основу одржаја стекла право сусвојине на сувласничком уделу од $\frac{1}{2}$ идеалне половине на пословном простору – локалу, који је предмет спора, док је ставом другим изреке одбачена тужба тужиље ББ и ВВ којом су тражиле да се утврди према туженима да је тужена првог реда по основу одржаја стекла право сусвојине са сувласничким уделом од $\frac{1}{2}$ дела идеалне половине на предметном пословном простору. Ставом трећим изреке, обустављен је поступак по тужби тужиља против тужених којим су тражили да се утврди према туженима да право сусвојине са сувласничким уделом $\frac{1}{2}$ идеалне сусвојине на описаном пословном простору – локалу, чини заоставштину сада пок. ГГ из ..., која по споразуму тужиља као њених законских наследника првог наследног реда, припадају тужиљи АА, што су тужени дужни да признају и трпе да тужиља упише своје право својине и одређено је да ће се поступак наставити по правноснажности решења пред надлежним судом по правилима ванпарничног поступка. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Привредног апелационог суда Пж 7075/21 од 29.12.2021. године укинута је пресуда Привредног суда у Нишу П 131/20 од 18.03.2021. године у ставу трећем изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Одредбом члана 387. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може да укине пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење, док је чланом 402.ЗПП наведеног закона прописано да у поступку по жалби против решења сходно се примењују одредбе овог закона који се односе на жалбу против пресуде, осим одредбе члана 383.став 4.овог закона, уколико овим законом није другачије прописано.

Сходно цитираним законским одредбама, ако је одлука у истој парници била укинута, суд који одлучује о жалби дужан је да води рачуна о примени правила о забрани вишеструког укидања. Међутим, у конкретном случају, Привредни апелациони суд у Нишу није укинуо одлуку о истом тужбеном захтеву по други пут, већ решење којим је обустављен парнични поступак за утврђење заоставштине, како би се поступак спровео по правилима ванпарничног поступка, са разлозима да је за поступање по таквом захтеву надлежан парнични суд.

Дакле, ради се о новом захтеву, о коме претходном пресудом која је укинута није одлучивано, па нема двоструког укидања, због чега је за суђење у овој парници стварно надлежан Привредни суд у Нишу.

На основу члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић